

A7-0239/2013

26.6.2013

ZIŅOJUMS

par Eiropas apdraudētajām valodām un lingvistisko daudzveidību Eiropas Savienībā
(2013/2007(INI))

Kultūras un izglītības komiteja

Referents: *François Alfonsi*

PR_INI

SATURA RĀDĪTĀJS

	Lpp.
EIROPAS PARLAMENTA REZOLŪCIJAS PRIEKŠLIKUMS	3
KOMITEJAS GALĪGAIS BALSĒJUMS	11

EIROPAS PARLAMENTA REZOLŪCIJAS PRIEKŠLIKUMS

par Eiropas apdraudētajām valodām un lingvistisko daudzveidību Eiropas Savienībā (2013/2007(INI))

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Līguma par Eiropas Savienību 2. pantu un 3. panta 3. punktu,
- ņemot vērā Pamattiesību hartas 21. panta 1. punktu un 22. pantu,
- ņemot vērā Eiropas Komisijas veikto *Euromosaic* pētījumu, kurā apstiprināts, ka Eiropas valodas izzūd, jo pašreiz spēkā esošie noteikumi neparedz to aizsardzību,
- ņemot vērā UNESCO 2003. gada 17. oktobra Konvenciju par nemateriālā kultūras mantojuma saglabāšanu, tostarp mutvārdu tradīciju un izpausmju, ieskaitot valodas kā nemateriālās kultūras mantojuma nesēja, saglabāšanu,
- ņemot vērā UNESCO 2005. gada 20. oktobra Konvenciju par kultūras izpausmju daudzveidības aizsardzību un veicināšanu,
- ņemot vērā UNESCO Pasaules apdraudēto valodu atlantu,
- ņemot vērā 2010. gada 18. marta Eiropas Padomes Vietējo un reģionālo pašvaldību kongresa rezolūciju „Minoritāšu valodas — reģionālās attīstības priekšrocība” (301/2010)¹,
- ņemot vērā Eiropas Padomes Ziņojumu Nr. 12423/2010, Rezolūciju Nr. 1769/2010 un Ieteikumu Nr. 1944/2010,
- ņemot vērā Komisijas 2008. gada 18. septembra paziņojumu „Daudzvalodība: Eiropas priekšrocība un kopīga apņemšanās” (COM(2008)0566),
- ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2006. gada 18. decembra ieteikumu par pamatprasmēm mūžizglītībā²,
- ņemot vērā Reģionu komitejas atzinumu par vēsturisku lingvistisko minoritāšu aizsardzību un attīstību saskaņā ar Lisabonas līgumu³,
- ņemot vērā Padomes 2008. gada 21. novembra rezolūciju par Eiropas daudzvalodības stratēģiju⁴,
- ņemot vērā Eiropas Padomes Eiropas reģionālo vai minoritāšu valodu hartu, ko atvēra

¹ <https://wed.coe.int/ViewDoc.jsp?id=1671947&Site=DC>

² OV L 394, 30.12.2006., 10. lpp.

³ OV C 259, 2.9.2011., 31. lpp.

⁴ OV C 320, 16.12.2008., 1. lpp.

parakstīšanai 1992. gada 5. novembrī,

- ņemot vērā Vispārējo deklarāciju par valodu tiesībām (1996. gads),
 - ņemot vērā Mazākumtautību aizsardzības pamatkonvenciju (1995. gads),
 - ņemot vērā tā 2004. gada 14. janvāra rezolūciju par kultūras daudzveidības saglabāšanu un veicināšanu: Eiropas reģionu un tādu starptautisko organizāciju kā *UNESCO* un Eiropas Padome loma⁵ un 2003. gada 4. septembra rezolūciju par Eiropas reģionālajām un mazāk lietotajām valodām — minoritāšu valodām ES — saistībā ar paplašināšanos un kultūras daudzveidību⁶,
 - ņemot vērā Eiropas Parlamenta 2003. gada 14. janvāra rezolūciju par reģionālo un vietējo iestāžu lomu Eiropas integrācijas procesā⁷, kuras temats ir valodu daudzveidība Eiropā,
 - ņemot vērā 2009. gada 24. marta rezolūciju par daudzvalodību — Eiropas priekšrocību un kopīgu apņemšanos⁸,
 - ņemot vērā 2008. gada 25. septembra rezolūciju par kopienas medijiem Eiropā⁹,
 - ņemot vērā Reglamenta 48. pantu,
 - ņemot vērā Kultūras un izglītības komitejas ziņojumu (A7-0239/2013),
- A. tā kā Lisabonas līgums atbalsta mērķi saglabāt un veicināt Eiropas Savienības kultūras un valodu mantojumu visā tā daudzveidībā;
- B. tā kā valodu un kultūras daudzveidība ir viens no Eiropas Savienības pamatprincipiem, kas nostiprināts Pamattiesību hartas 22. pantā, kurā teikts: „Savienība respektē kultūru, reliģiju un valodu daudzveidību”;
- C. tā kā valodu daudzveidība Pamattiesību hartas 21. un 22. pantā ir atzīta par vienu no pilsoņu tiesībām, kas nozīmē, ka jebkādas mēģinājums panākt kādas valodas pārākumu pār citām ir uzskatāms par Savienības pamatvērtību ierobežojumu un pārkāpumu;
- D. tā kā apdraudētās valodas būtu uzskatāmas nevis par politisko, etnisko vai teritoriālo vēlmju apmierināšanas līdzekli, bet gan par Eiropas kultūras mantojuma daļu;
- E. tā kā visas Eiropas valodas ir vienlīdz vērtīgas un cienāmas, tā kā tās ir Eiropas kultūras un civilizācijas neatņemama daļa un tā kā tās padara cilvēci bagātāku;
- F. tā kā saliedētas daudzvalodu sabiedrības, kurās demokrātiski un ilgtspējīgi īsteno valodu daudzveidību, palīdz veicināt plurālismu un ir atvērtākas un labāk piemērotas, lai būtu daļa no tās bagātības, ko pārstāv valodu daudzveidība;

⁵ OV C 92 E, 16.4.2004., 322. lpp.

⁶ OV C 76 E, 25.3.2004., 374. lpp.

⁷ OV C 38 E, 12.2.2004., 167. lpp.

⁸ OV C 117 E, 6.5.2010., 59. lpp.

⁹ OV C 8 E, 14.1.2010., 75. lpp.

- G. tā kā katra valoda, tostarp valodas, kurām draud izzušana, ataino vēsturiskas, sociālas un kultūras prasmes un domāšanas un radošuma veidu, kas ir daļa no Eiropas Savienības bagātības un daudzveidības un uz ko balstās Eiropas identitāte; tādējādi valodu daudzveidība un apdraudēto valodu esamība valstī būtu uzskatāma par vērtību, nevis slogu un būtu jāatbalsta un jāveicina;
- H. tā kā *UNESCO* Pasaules apdraudēto valodu atlantā ir norādīts, ka valodai draud izzušana, ja tā pilnībā vai daļēji neatbilst vienam vai vairākiem no šādiem zinātniskajiem kritērijiem: valodas nodošana no paaudzes paaudzē; absolūtais valodā runājošo skaits; valodā runājošo cilvēku īpatsvars iedzīvotāju vidū; valodas lietojums dažādās publiskās un privātās jomās; valodas lietojums jaunajos plašsaziņas līdzekļos; mācību materiālu pieejamība valodas apguvei un mācīšanai; valdības un iestāžu attieksme pret valodu un valodas politika, tostarp tās oficiālais statuss un lietojums; kopienas locekļu attieksme pret savu valodu un valodā pieejamo dokumentu veidi un kvalitāte;
- I. tā kā saskaņā ar *UNESCO* 2005. gada Konvenciju par kultūras izpausmju daudzveidību dalībvalstis var veikt atbilstīgus pasākumus, ar kuriem aizsargāt kultūras darbības, preces un pakalpojumus, tostarp pasākumus, kas saistīti ar minēto darbību, preču un pakalpojumu nodrošināšanai lietotajām valodām, lai veicinātu kultūras izpausmju daudzveidību minētās konvencijas līgumslēdzēju valstu teritorijā un saskaņā ar starptautiskajiem nolīgumiem;
- J. tā kā Eiropas Padomes Eiropas reģionālo vai minoritāšu valodu harta, ko ratificējušas 16 Savienības dalībvalstis, ir gan regulatīvs līdzeklis tādu valodu aizsardzībai, kurām draud izzušana, gan mehānisms minoritāšu aizsardzībai — abi šie nosacījumi ir iekļauti Kopenhāgenas kritērijos, kuri valstīm jāizpilda, lai varētu pievienoties ES;
- K. tā kā saskaņā ar *UNESCO* datiem Eiropas valstīs, Eiropas aizjūras teritorijās un ES ceļotāju kopienās ir valodas, kuras no paaudzes paaudzē tiek nodotas tikai mutvārdos, tāpēc tās būtu uzskatāmas par apdraudētām; tā kā dažas apdraudētās Eiropas valodas lieto kopienas, kas dzīvo vairākās valstīs un atkarībā no tā, kurā dalībvalstī vai reģionā valodas lietotāji dzīvo, valodas aizsardzības līmenis ir ārkārtīgi atšķirīgs;
- L. tā kā dažās valstīs un reģionos ir minoritāšu vai reģionālās valodas, kas ir apdraudētas vai izzūd, savukārt citās kaimiņvalstīs tās ir oficiālās, vairākuma lietotās valodas;
- M. tā kā, tāpat kā bioloģiskā daudzveidība, Eiropas valodu un kultūru daudzveidība ir dzīvā mantojuma daļa, kas nepieciešama mūsu sabiedrību ilgtspējīgai attīstībai, un tā kā tāpēc tās ir jāsauglabā un jāaizsargā no jebkāda izzušanas riska;
- N. tā kā valodu daudzveidības respektēšana labvēlīgi ietekmē sociālo kohēziju, uzlabojot savstarpējo saprašanos, paaugstinot pašnovērtējumu un palielinot atvērtību, un tā kā valodu daudzveidība veicina piekļuvi kultūrai, radošumu un starpkultūru kompetences iegūšanu, kā arī veicina sadarbību starp tautām un valstīm;
- O. tā kā Lisabonas līguma 167. pantā ir skaidri noteikts, ka „Savienība veicina dalībvalstu kultūru uzplaukumu, respektējot to nacionālās un reģionālās atšķirības un vienlaikus pievēršot uzmanību kopīgajam kultūras mantojumam”, un tāpēc atbalsta darbības, kuru mērķis ir ne tikai saglabāt un aizsargāt tās valodu mantojuma bagātību kā daļu no tās daudzveidības, bet arī darīt vairāk, lai vairotu un popularizētu šo mantojumu papildus

dalībvalstu politikai;

- P. tā kā Eiropas Savienības valodu daudzveidības jēdziens attiecas ne tikai uz oficiālajām valodām, bet arī uz valodām, kurām ir otrās vai trešās oficiālās valodas statuss, kā arī uz reģionālajām valodām un valodām, kas dalībvalstīs nav oficiāli atzītas;
- Q. tā kā apdraudēto valodu kategorijā ir iekļaujamas arī valodas, kas ir apdraudētas tikai konkrētā teritorijā, kur runātāju kopiena būtiski samazinās, kā arī valodas, kuru gadījumā vairākās secīgās tautas skaitīšanās apkopotie statistikas dati liecina, ka ievērojami samazinās to iedzīvotāju skaits, kuri runā attiecīgajā valodā;
- R. tā kā dalībvalstu oficiālās valodas vienlaikus var būt arī apdraudētās valodas kādos citos Savienības reģionos;
- S. tā kā ņemot vērā to, cik smagā situācijā tās atrodas, īpaša uzmanība būtu jāpievērš tām valodām, kurām draud izzušana, atzīstot multikulturālismu un daudzvalodību, īstenojot politikas pasākumus, lai cīnītos pret pastāvošajiem aizspriedumiem attiecībā uz apdraudētajām valodām, un ieņemt asimilāciju noraidošu nostāju gan dalībvalstu, gan Eiropas līmenī;
- T. tā kā mācīšanās dzimtajā valodā ir visefektīvākais mācīšanās veids;
- U. tā kā, ja bērniem jau no mazotnes māca dzimto valodu un paralēli viņi apgūst oficiālo valsts valodu, viņiem piemīt dabiska spēja vēlāk iemācīties vēl citas valodas un tā kā lingvistiskais plurālisms ir Eiropas jauniešu priekšrocība;
- V. tā kā apdraudēto valodu apdraudējumu Eiropā var mazināt, nodrošinot, ka tiek ievērots princips, saskaņā ar kuru publiskā sektora un tiesu iestāžu darbībā attiecīgo valodu izmanto samērīgi, pamatojoties uz līdztiesīgumu un sekmējot daudzveidību;
- W. tā kā valodas saglabāšana un nodošana no paaudzes paaudzē bieži vien notiek, izmantojot ikdienējo un neformālo mācīšanos, un tā kā ir jāatzīst brīvprātīgo organizāciju un mākslas, kā arī mākslinieku nozīme šajā jomā;
- X. tā kā apdraudēto valodu problēmai Komisijas daudzvalodību politikā nav pievērsta pietiekama uzmanība; tā kā pēdējās divās daudzgadu finanšu shēmās (2000.–2007. gadam un 2007.–2013. gadam) šīm valodām piešķirtais Eiropas atbalsts tika būtiski samazināts, tādējādi pasliktinot to stāvokli, un ir jānodrošina, lai tas neatkārtotos nākamajā daudzgadu finanšu shēmā (2014.–2020. gadam),
- 1. aicina Eiropas Savienību un dalībvalstis pievērst vairāk uzmanības nopietnajiem draudiem, kas skar daudzas Eiropas valodas, kuras iekļautas apdraudēto valodu kategorijā, un aktīvi iesaistīties Savienības lingvistiskā un kultūras mantojuma unikālās daudzveidības aizsardzībā un veicināšanā, izmantojot vērienīgu, proaktīvu attiecīgo valodu atdzīvināšanas politiku un atvēlot šim mērķim pienācīgu budžetu; ierosina, ka šīs politikas mērķim jābūt arī plašākas ES iedzīvotāju informētības panākšanai par attiecīgo kopienas pārstāvēto lingvistisko un kultūras bagātību; aicina dalībvalstis izstrādāt rīcības plānus apdraudēto valodu popularizēšanai, balstoties uz kopīgu paraugpraksi, kas jau ir pieejama vairākās valodu kopienās Eiropā;

2. aicina dalībvalstu valdības nosodīt praksi, kas ir bijusi un joprojām ir vērsta pret apdraudēto valodu kopienu identitāti un valodas lietojumu vai to kultūras institūcijām, veicot lingvistisko diskrimināciju vai piespiedu vai slēptu asimilāciju;
3. aicina dalībvalstis, kuras vēl nav ratificējušas Eiropas reģionālo vai minoritāšu valodu hartu, ratificēt to; norāda, ka šī harta ir apdraudēto valodu aizsardzības standarts un viens no minoritāšu aizsardzības mehānismiem, kas iekļauts Kopenhāgenas kritērijos, kuri valstīm ir jāizpilda, lai varētu pievienoties ES;
4. aicina dalībvalstis un Komisiju pildīt saistības, ko tās uzņēmas, pievienojoties *UNESCO* 2005. gada Konvencijai par kultūras izpausmju daudzveidību, lai cienītu un popularizētu kultūras izpausmes gan to teritorijā, gan saistībā ar starptautiskajiem nolīgumiem;
5. aicina Savienības iestādes valodu daudzveidības patiesu respektēšanu un jo īpaši vismazāk aizsargāto Eiropas valodu aizsardzību iekļaut kā priekšnosacījumu, kas jāievēro visām valstīm, kuras vēlas kļūt par ES dalībvalstīm;
6. aicina Komisiju un dalībvalstu valdības un reģionālās iestādes izstrādāt programmas, lai veicinātu iecietību pret apdraudētajām lingvistiskajām vai etniskajām kopienām, cieņu pret to lingvistiskajām un kultūras vērtībām un cieņu pret šīm kopienām sabiedrībā;
7. vērš dalībvalstu valdību un reģionālo iestāžu uzmanību uz to, ka apdraudēto valodu izdzīvošana ir pielīdzināma kopienas, kas to lieto, izdzīvošanai un attīstībai un ka attiecīgi šīs valodas aizsardzības politikas izstrādes nolūkā ir jāņem vērā ne tikai kultūras un izglītības aspekti, bet arī ekonomikas un sociālā dimensija;
8. aicina Komisiju ierosināt konkrētus politikas pasākumus apdraudēto valodu aizsardzībai; aicina arī Komisiju un Padomi, ievērojot tām Līgumā noteiktās pilnvaras, pieņemt ES politikas virzienus un plānot programmas tā, lai tiktu sniegts atbalsts apdraudēto valodu saglabāšanai un valodu daudzveidībai, izmantojot ES finansiālā atbalsta instrumentus laikposmam no 2014. līdz 2020. gadam, tostarp: programmas šo valodu dokumentēšanai, kā arī mācību un apmācības, sociālās integrācijas, jauniešu un sporta, pētniecības un attīstības, kultūras un plašsaziņas līdzekļu programmas, struktūrfondus (kohēzijas fondu, ERAF, ESF, Eiropas teritoriālās sadarbības instrumentu, ELFLA), kā arī visus instrumentus un apmaiņas platformas, kas izveidotas, lai popularizētu jaunās tehnoloģijas, sociālos plašsaziņas līdzekļus un multivides platformas, kas ietver atbalstu gan saturam, gan lietojumprogrammām; uzskata, ka šiem instrumentiem būtu jākoncentrējas uz programmām un pasākumiem, kuriem ir plašāks pozitīvs tvērums kultūras vai ekonomikas ziņā, kas neaprobežojas tikai ar kopienu un reģionu; aicina Komisiju aplūkot administratīvos un juridiskos šķēršļus, ar kuriem attiecīgo lingvistisko kopienu nelielā apjoma dēļ saskaras projekti apdraudēto valodu jomā;
9. ņemot vērā to, ka kavēties nedrīkst, aicina nodrošināt, ka aizsardzības pasākumiem atvēlētais finansējums ir pēc iespējas vieglāk pieejams un pēc iespējas pārredzamāks, lai tādējādi panāktu, ka tie, kas vēlēšies to izmantot, varētu pēc konkrēta laika piedāvāt reālu palīdzību apdraudētajām valodām;
10. uzskata, ka Eiropas Savienībai jāatbalsta un jāiedrošina dalībvalstis, kurās ir tāda valodu politika, kas ļauj cilvēkiem jau agrā bērnībā apgūt apdraudēto valodu kā dzimto valodu;

norāda, ka šāda politika, kas veicina divu vai vairāk valodu apguvi, vēlāk, kā tas ir zinātniski pierādīts, palīdz bērniem apgūt citas valodas, vienlaikus sekmējot valodu nodošanu no paaudzes paaudzē, un ka šāda politika sniegtu reālu atbalstu apdraudēto valodu lietotājiem, lai tie atdzīvinātu valodu nodošanu no paaudzes paaudzē tur, kur tā ir apdraudēta;

11. atbalsta aktīvāku apdraudēto valodu mācīšanu, izmantojot katram vecumam piemērotu metodiku, tostarp tālmācību, lai panāktu patiesas Eiropas pilsonības attīstību, kuras pamatā ir multikulturālisms un lingvistiskais plurālisms;
12. pieņem zināšanai Eiropas Komisijas programmas daudzvalodības jomā; uzskata, ka ar projektu organizētājiem jāvar gūt labumu no iespējām. ko tie paver, un, tā kā apdraudēto valodu lietotāju kopienas, kas cenšas saglabāt apdraudēto valodu, bieži ir nelielas iedzīvotāju grupas, mudina Komisiju nepasludināt par neatbilstošām finansējuma saņemšanai programmas, kurās šādas kopienas iesaistītas, šo kopienu nelielās finansiālās iesaistīšanās, saņēmēju nelielā skaita vai aptvertās teritorijas nelielās platības dēļ, bet gan atvieglot šo programmu pieejamību, popularizēt tās un sniegt norādījumus par to, kā tās var pretendēt uz finansējumu; mudina dalībvalstis rīkoties kā starpniekiem un atbalstītājiem, lai šīs mazās apdraudēto valodu grupas un kopienas varētu saņemt līdzekļus no Eiropas fondiem, vienlaikus atgādinot, ka ES finansējumu valodu daudzveidības veicināšanai nedrīkst novirzīt no paredzētajiem mērķiem vai izmantot tādu pasākumu atbalstīšanai, kuros mazās valodas tiek izmantotas kā līdzeklis kādu citu politisku mērķu sasniegšanai;
13. uzskata, ka valodu atdzīvināšanas politika ir ilgtermiņa pasākums, kura pamatā jābūt dažādotu un saskaņotu darbību plānošanai vairākās jomās, jo īpaši izglītības (pirmsskolas un sākumskolas izglītības kā reālas vērtības, kā arī attiecīgās valodas mācīšanas vecākiem), valsts pārvaldes, plašsaziņas līdzekļu programmu (paredzot arī iespēju izveidot un attīstīt radiostacijas un televīzijas kanālus), mākslas jomā, kā arī visās sabiedriskās dzīves izpausmēs, kam ir nepieciešami ilgtermiņā pieejami resursi; uzskata, ka jāatbalsta šādu programmu izstrāde, labas prakses apmaiņa starp valodu lietotāju kopienām un novērtēšanas procedūru īstenošana;
14. atgādina, ka ir jāturpina ieguldīt pūles to valodu standartizēšanā, kuras pastāv gandrīz tikai mutvārdu veidā;
15. aicina dalībvalstis pievērst pastiprinātu uzmanību studijām augstskolās un pētniecībai, kas īpašu uzmanību pievērš apdraudētajām valodām, un sniegt tām atbalstu;
16. uzskata, ka jaunās tehnoloģijas var nodrošināt rīkus Eiropas apdraudēto valodu prasmes, izplatīšanas, mācīšanas un saglabāšanas veicināšanai;
17. uzsver, ka ir svarīgi, lai ģimenes nodotu apdraudētās valodas no paaudzes paaudzē, un nepieciešamības gadījumā veicināt apdraudēto valodu apguvi īpašā izglītības sistēmā; mudina dalībvalstis un reģionālās iestādes izstrādāt izglītības politiku un mācību materiālus šim mērķim;
18. uzskata, ka valodu atdzīvināšanai ir vienlīdz svarīgi nodrošināt tiesības izmantot publiski tās valodas, kuras ir kļuvušas perifēras un kuras pārsvarā lieto tikai ģimenes lokā;

19. aicina Komisiju sadarboties ar starptautiskajām organizācijām, kas ir izstrādājušas programmas un iniciatīvas apdraudēto valodu aizsardzībai un popularizēšanai, tostarp ar, piemēram, *UNESCO* un Eiropas Padomi;
20. iesaka dalībvalstīm uzraudzīt mazāk izplatītu valodu attīstību, iesaistot gan valsts iestādes, gan to teritoriju iestādes, kurās ir savas valodas neatkarīgi no tā, vai šīm valodām ir oficiālas valodas statuss;
21. uzskata, ka plašsaziņas līdzekļiem, īpaši jaunajiem plašsaziņas līdzekļiem, var būt svarīga loma apdraudēto valodu aizsardzībā, īpaši tas attiecas uz turpmākajām paaudzēm; turklāt uzsver, ka iepriekš minēto mērķu sasniegšanai varētu izmantot arī jaunās tehnoloģijas;
22. ņemot vērā to, ka, nomirstot pēdējam valodas lietotājam, parasti šī valoda izzūd, mudina vietējās iestādes jo īpaši veikt valodu atdzīvināšanas pasākumus, lai mainītu šo tendenci;
23. norāda, ka digitalizācija var būt viens no valodu izzušanas novēršanas veidiem; tāpēc mudina vietējās iestādes apkopot un ievietot tiešsaistē grāmatas un ierakstus šajās valodās, kā arī citus valodas mantojuma izpausmes veidus;
24. ierosina starptautiskajai kopienai un dalībvalstīm nostiprināt apdraudēto valodu lietotāju kopienu tiesības un dalībvalstīm atzīt, ka to valodas lietošana un saglabāšana ir vērtība gan šīs valsts sabiedrībai, gan Eiropai;
25. aicina Komisiju, īstenojot dažādas programmas, pastāvīgi atbalstīt transnacionālos tīklus un Eiropas līmeņa iniciatīvas un darbības, kuru mērķis ir atbalstīt apdraudētās valodas, un uzsver nepieciešamību aktīvi piedalīties, lai *UNESCO* izveidotais Pasaules apdraudēto valodu atlants būtu pēc iespējas pilnīgāks un saglabātu savi nozīmi arī turpmāk, un turpināt homogēnu kritēriju kopuma izstrādi, kas ļaus uzraudzīt katras valodas stāvokli un īstenoto politikas nostādņu rezultātus, lai nepieļautu valodas izzušanu;
26. aicina Komisiju turpināt ar *Euromosaic* aizsākto pētījumu un apzināt proaktivitātes piemērus dalībvalstīs, kuru rezultātā ievērojami samazinājusies iespēja, ka apdraudēta Eiropas valoda izzūd; ierosina — lai atbalstītu zināšanu, profesionālās kompetences un labas prakses apmaiņu starp dažādām valodu kopienām, Eiropas valodu tīkliem vajadzētu novērtēt politikas nostādnes, ko dalībvalstis izstrādājušas apdraudēto valodu saglabāšanai, aizsardzībai un popularizēšanai, un Komisijai vajadzētu sagatavot attiecīgus ieteikumus;
27. aicina Komisiju atbalstīt pētniecību apdraudēto valodu apguves un atjaunošanas un divās vai vairākās valodās runājošu Eiropas iedzīvotāju kognitīvo un sabiedrisko ieguvumu jomā;
28. aicina visas dalībvalstis, kas vēl nav parakstījušas un ratificējušas Eiropas Reģionālo vai minoritāšu valodu hartu (1992. g.) un Mazākumtautību aizsardzības pamatkonvenciju (1995. g.), to izdarīt;
29. aicina Komisiju noteikt iespējamus pasākumus apdraudēto valodu aizsardzībai Savienībā;
30. aicina Komisiju atbalstīt gan izmēģinājuma projektus, kuru mērķis ir palīdzēt veicināt apdraudēto valodu lietošanu, gan rīcības plānus, ko izstrādājušas atsevišķas valodu

kopienas;

31. uzskata, ka attiecībās ar trešām valstīm, jo īpaši tām, kas vēlas pievienoties ES, Savienībai būtu jāatbalsta valodu daudzveidība;
32. aicina Komisiju apsvērt īpašu Eiropas pasākumu izstrādi apdraudēto valodu saglabāšanai, aizsardzībai un popularizēšanai;
33. uzskata, ka programmām, kas ir saistītas ar daudzvalodības veicināšanu, ir būtiska ietekme uz ES kaimiņvalstu/kandidātvalstu un iespējamo kandidātvalstu politikas stratēģijām;
34. uzskata, ka atbalstam, ko Komisija piešķir valodu atdzīvināšanai, vajadzētu jo īpaši būt vērstam uz iniciatīvām digitālo plašsaziņas līdzekļu, tostarp sociālo plašsaziņas līdzekļu jomā, lai panāktu, ka Eiropas apdraudētajām valodām pievēršas jaunākās paaudzes;
35. uzskata, ka Komisijai būtu jāpievērš uzmanība tam, ka vairāku dalībvalstu un reģionu īstenotā politika rada apdraudējumu valodu izdzīvošanai to teritorijā, pat ja šīs valodas nav apdraudētas Eiropas kontekstā;
36. vērš uzmanību uz noderīgām tīmekļa vietnēm, kurās sniegta informācija par ES programmām, kuru līdzekļi ir pieejami tādu projektu finansēšanai, kas popularizē apdraudētās valodas, un aicina Komisiju likt aktualizēt šīs vietnes, lai tajās būtu iekļautas jaunās programmas laikposmam no 2014. līdz 2020. gadam un tiktu palielināts iekļautās informācijas daudzums, īpaši tādas informācijas daudzums, kas paredzēts attiecīgo valodu lietotāju kopienām;
37. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt šo rezolūciju Padomei, Komisijai un dalībvalstu valdībām un parlamentiem.

KOMITEJAS GALĪGAIS BALSOJUMS

Pieņemšanas datums	18.6.2013
Galīgais balsojums	+: 30 -: 0 0: 0
Komitejas locekļi, kas bija klāt galīgajā balsošanā	Zoltán Bagó, Lothar Bisky, Piotr Borys, Jean-Marie Cavada, Silvia Costa, Santiago Fisas Aixela, Lorenzo Fontana, Mary Honeyball, Petra Kammerevert, Emma McClarkin, Emilio Menéndez del Valle, Marek Henryk Migalski, Katarína Neveďalová, Doris Pack, Chrysoula Paliadeli, Monika Panayotova, Gianni Pittella, Marie-Thérèse Sanchez-Schmid, Marietje Schaake, Marco Scurria, Hannu Takkula, László Tökés, Helga Trüpel, Sabine Verheyen, Milan Zver
Aizstājēji, kas bija klāt galīgajā balsošanā	François Alfonsi, Liam Aylward, Ivo Belet, Nadja Hirsch, Iosif Matula, Georgios Papanikolaou, Kay Swinburne, Inês Cristina Zuber
Aizstājēji (187. panta 2. punkts), kas bija klāt galīgajā balsošanā	Vasilica Viorica Dăncilă